

Bir kilise üyesi olmak-1

Bizler Tanrı'yla ve birbirimizle sevgi, diyalog, paydaşlık içinde yaşamak için yaratılmış varlıklarız. Hem özel anlamda birbirimiz için varız; hem de birliktelik ve dayanışma ve güç birliği içinde dünyaya hizmet ve tanıklık için varız. Öyleyse Hristiyan iman gereği bir kilise üyesi olmamız şarttır.

Mesih'in kilisesine olan yakınlığını, evlilik içindeki adam ve kadın arasındaki ilişkiye benzeten ayete dönersek; bu benzetme sadece Yeni Antlaşma içinde karşımıza çıkan bir şey değildir (Efesliler 5:22-33 krş. İşıya 54:5, Yeremya 3:14, Hoşeya 2:19-29):

Yeremya 31:32 "Atalarını Mısır'dan çıkarmak için Ellerinden tuttuğum gün Onlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek. Onların kocası olmama karşın, Bozdular o antlaşmamı" diyor RAB.

Mesih de Tanrı ve halkı arasındaki Antlaşma'yı (Matta 9:14-15) ve Tanrı'nın Krallığı Müjdesi'ni bir düğün şöleni benzetmesiyle açıklıyor. Mesih çarmıh aracılığı ile bizlere günahların bağışlanmasını ve sonsuz yaşamı getirmek için yüceliğinden soyunup aramıza gelmiştir. Bizlere sevinç getiren İyi Haber de (Müjde) budur: Mesih kilisenin kurtarıcısı ve dünyanın yargıcısıdır.

Matta 9:14 Bu arada Yahya'nın öğrencileri gelip İsa'ya, "Neden biz ve Ferisiler oruç tutuyoruz da senin öğrencilerin tutmuyor?" diye sordular.

15 İsa şöyle karşılık verdi: "Güvey aralarındayken, davetliler yas tutar mı? Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, o zaman oruç tutacaklar.

Mesih bu ayetlerde kendisini bir düğün şölenindeki bir damada benzetiyor. Böylece tarih boyunca Tanrı ile halkı arasındaki Antlaşma ilişkisini simgeleyen evlilik benzetmesini yeniden hatırlarsak; Mesih buradaki düğün şöleni benzetmesini, Müjde ve Antlaşma'nın kendisi aracılığı ile verilmiş olduğuna dikkat çekiyor. Böylece Tanrı ve halkı arasındaki **[Mesih ve kilisesi arasındaki]** yakın ilişki ve sevgi bağı, Mesih'in de hatırlattığı üzere karı-koca arasındaki sevgi birliğine benzetilerek açıklanıyor (İşıya 50:1; 54:1; 62:5, Yeremya 2:32, Hoşeya 2:1, Matta 25:1, Yuhanna 3:29, II.Korintliler 11:2, Efesliler 5:32, Vahiy 19:7; 21:9).

Bu durumda kiliseden bahsederken, Mesih'i başka bir konu, kiliseyi başka bir konu gibi düşünemeyiz. Kilise dediğimizde Mesih, Mesih dediğimizde kilise aklımıza gelir. Öyleyse *kiliseye bağımlı olmadan Mesih'e nasıl bağımlı oluruz? Öyleyse kiliseye hizmet etmekten kendimizi çekersek, Tanrı'ya hizmetten kendimizi çekmiş olmaz mıyız?* Tanrı kendi varlığını, kurtarışını, gücünü bu dünyada kilisesi aracılığı ile gösteriyorsa, Müjde, kilise aracılığı ile açıklanıp ilan ediliyorsa, kendimizi kiliseden çektiğimiz zaman, kendimizi Tanrı'nın işinden ve dolayısıyla Mesih'teki bereketlerden da çekmiş olmuyor muyuz? Tanrı kilisesi aracılığı ile bu dünyada çalışmayı seçmişse, kendimizi kiliseden ayrı tutarak nasıl Tanrı'nın iradesine hizmet edebiliriz?

Tanrı, kilisesi aracılığı ile bu dünyada çalışmayı seçmişse, kendimizi kiliseden ayrı tutmakla, Tanrı'nın bu dünyadaki amaçlarına zarar vermiş olmuyor muyuz; ya da kiliseden bağımsız olduğumuzu düşünmekle, Tanrı'nın bu dünyadaki amaçlarını güçsüz göstermiş olmuyor

muyuz; ya da böyle yapmakla Tanrı'nın kilise aracılığı ile yapacağı işi önemsiz göstermiş olmuyor muyuz?

Yuhanna 5:23 Öyle ki, herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u onurlandırın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz.

12:26 Bana hizmet etmek isteyen, arımdan gelsin. Ben neredeysem bana hizmet eden de orada olacak. Baba, bana hizmet edeni onurlandıracaktır.

Bu ayetleri okuduktan sonra kim Mesih'in kilisesine hizmet etmeksizin Tanrı'yı yücelttiğini söyleyebilir ki? Bir yerel kilisenin üyesi olmayı gerekli görmeyen bir kişi, Tanrı'nın ev halkı içinde sorumluluk almaktan kaçınmış olmaz mı?

Kendisini kiliseden ayrı tutmak isteyen bir kişi, imanın kendisine yüklediği sorumlukları önemsemeyen veya küçümseyen biri olmaz mı; ve böyle biri her iki durumda da gurur yapmış olmaz mı?

I.Korintliler 12:12-27 ayetlerine tekrar dönelim: 12. ayet *"Beden bir olmakla birlikte birçok üyeden oluşur ve çok sayıdaki bu üyelerin hepsi tek bir beden oluşturur. Mesih de böyledir"* diyor. Ayet vaftizli her bir kişi için *"tek bir bedeni oluşturan üyelerden biri gibidir"* diyor. Öyleyse göz, bedenden ayrı yaşayabilir mi ya da kulak beden olmaksızın çalışabilir mi? Bunun gibi, Hristiyan bir kişi de eğer kilise üyesi olmaksızın *[ve/veya düzenli olarak kiliseye katılmaksızın]* yaşamaya çalışırsa; hem ait olduğu bedeni terk etmeye çalışmış olur; hem de ruhani anlamda bedenin dışına çıkıp öyle var olmaya çalışan göz ve kulak gibi olur.

I.Korintliler 12:25 ayetinde *"bedende ayrılık olmasın"* diyor. Yani *"beden olmaksızın yaşamaya çalışan organlar gibi olmayın"* derken *"üyeler birbirini eşit biçimde gözetin"* diye ekliyor. Öyleyse Tanrı'nın düşmüş insanın kurtuluşu için olan planında kilise öyle bir yer olarak düşünülmüş ki, ***her bir kişi tek bir bedenin içindeki organlar gibi kendisine en uygun bir yerde devam etsin... her bir imanlı kişi bu beden içindeki bereketleri paylaşsın... her bir kişi bu kilise ailesi içindeki diğerinin esenliğini gözeterek Mesih bilgisinde ilerlesin... her bir kişi beden içindeki yerinden hoşnutlukla başkalarına da bereket olsun... böylece birbirini eşit biçimde gözetin üyeler bütünüde Mesih'in kilisesi bu dünyada ışık olarak parlansın...***

Açıktır ki, kilise ailesi ile kardeş olamayan kişi, dünya ile dost olur. Kilise ailesi ile kardeşlik, birlik, paydaşlık ilişkisinden kendisini ayrı olarak düşünen bir kişinin öncelikle Tanrı ile ilişkisinde bir sorunu vardır. Neden mi öyle söylüyorum? Mesih Yasa ve peygamberlerin sözlerini iki buyrukta özetler (Matta 22:25-40): *"Tanrının Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin; ve komşunu kendin gibi seveceksin."* Eğer bir kimse Tanrı ile ilişkisinde olması gereken yerde değilse, insan ile olan ilişkisinde de olması gereken yerde değildir.